

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 200 korona.
 Fél évre 100 korona.
 Negyed évre 50 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSEG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 47.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Szerenád.

Megállok egyszer ablakodnál
 Szegény szerelmes trubadur
 S a régi, kopott vén gitáron
 Megpendül majd az ócska hur.
 Felhangzik majd egy régi dallam
 S meggedesíti álmodat
 És Álomország közepéből
 Hoz vissza majd egy szép fogat.
 Talán ép rólam álmodoztál,
 Talán még fáj az ébredés,
 De ablakodná bus gitár peng
 S körül a tájék oly mesés.
 A Hold öreg, vén éji társam
 Hófehér ágylepeire süt

S lányszobádban a fali óra
 Eiffel előtti félre üt.
 Kiszállsz az ágyból hab fehéren
 A bus gitárdal oly csodás
 S betölti kicsiny lányszobádat
 Bübös, varázsos csillogás.
 Az ablak zörren és kinyílik,
 Lábam elé egy rózsaszál hull
 S az illatozó, piros rózsát
 Csókolja ajkam szótlanul.
 A vén gitár még egyet pendül
 Azután csönd és hallgatás,
 Csak két szerelmes lélek mélyén
 Marad varázsos szép hatás.

Megállok egyszer ablakodnál,
 Szegény, szerelmes trubadur
 S a régi, kopott, vén gitáron
 Megpendül majd az ócska hur.

HARSÁNYI LÁSZLÓ.

Rab Magyarországon

Amerre én járok,
Nem zeng arra ének.
Zokognak a lányok,
Sirnak a legények.

Amerre énjárok,
Az ut csupa árok;
Azöröm is bánat,
A virág is átok.

Busabbak a felhők....
(Erdély felől szálltok?)
Mehalt minden álom,
Amerre ti jártok.....

Rab-Magyarországon.

b. b.

Gondolatok.

Vannak emberek, akik még a légynek sem tudnak ártani és még sem bírják abbahagyni a felebarátjuk kinzását.

Felebarátunknak egy iette sem lesz annyira megkritizálva, mint az, amelye nem egy könnyen utánozhatunk.

Annak az embernek, aki másokat mindig sárral megdobál, egy fürdésre alapos szüksége van.

A könyvek felől sokszor igazabban ítélnénk, ha a szerzőnek a nevét csak a végén tudnók meg.

A legnehezebb tanulmány a világon az lenne (akinek az savanyuan ne mesne, bátran megpróbálhatná), h avalaki saját magát egyszer alaposan tanulmányozná.

F. Ilonka.

Uj háztartásban.

Irmuska, Irmuska, ez a lámpa megint füstöl.

— Drágám, holnap majd elhivom a kéményseprőt.

Karikaturák.

Igy ir a Névtelen Asszony, akinek csak én tudm a nevét, de most nem irom ki, ha megigéri, hogy többet nem fog verseket kölcsön venni Alba Nevisnek a „Nász előtt“ c. kötetéből:

A gazdászok.

Füstöl a vonta.
Pallagra megyen.
Abban ül busan
Egy gazdász gyerek.

Én csak így irok,
Rossz rimű verset,
Mert én jó rimet
Csinálni nem tudok.

Majd esenek egyet
Alba Nevistől,
A jövő számba
Azt olvassák öl.

Névtelen asszony.

Igy ir Ignozius:

Elégetem.

Elégeem sok szörnyü versemet,
Nem csinállok már öbb merényletet.
Örüljete! Örüljete!
Erre készitet engemet
A keresztényi szeretet!

Óh jaj, óh jaj nekem;
Korán zöldült fejem,

Késcipő és
csizma készítő

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szereketi be **csipő** és **osizma** szükségletét méret után, ha lemegy **FABIÁN** cipő- és csizma készítő műhelyében, **Rákóosi-utca 71. szám alá.**

Valamint erős munkás cipők.

Vajjon mi lesz velem?

Igazi nevemet, hogyha megtudnátok,
Sok-sok verseimért
Agyonsujtanátok.

Ne bántsanak, kérem;
Inkább megigérem:
Nem irok é ntöbbet
Soha-soha verset.

Ignozius.

Maizner János meg így ir:
Debrecenben.

Megállok a Kossuth szobor előtt,
Szivemben halkán muzsikál a vágy
S gondolom a kalapom alatt,
Hová szaladt innen a Horobágy?

Bus, fekete szemüvegem alól
Harsogv atör elő a könnypatak.
Állok a téren én, Maizner, a költő
S nyüzsög az utcán sok számár alak.

Csinálatok egy magas pódiumot,
Felállok rá és ordit e torok
Jó hangosan, hogy mindenki meghallja:

„Halló! Biborok. Bánatok. Borok.“

Maizner János.

Ha kedvem lesz, a „Karikaturákat“ folytatni fogom, azért óva intek mindenkit attól, hogy a Villamba nagyon rossz, vagy éppen lopott verseket küldjön.

Király Tibor.

Amerikai Iskolában.

Hittanár: Mondjátok meg szépen, ki volt az első ember?

Egy kis diák (büszkén): Washington!

Hittanár: Tévedsz fiam, csak gondolkodjál....

A diák (hallgat).

Hittanár: Ádám volt...

A diák (fitymálón): Hja, ha a külföldieket is számítjuk...

Könyvtárát ha értékesíteni akarja forduljon bizalommal **ANTALFY** könyvkereskedőhöz, Szent-Anna és Varga-utca sarok.

Babicky Bélához.

Verseimre ön jól rimel,
Habár kicsit ámmal-immel.
Nem haragszik, hogy versemben
Németesen letegeztem?
Fogadja dicséretemet,
Mult versemért bocsásson meg.

Visszhang.

Tengeri fürdőn.

*Fiatal menyasszony (szégyen
kezve):* Jaj... Urak jönnek erre!

A barátnője: Köztük van a
vőlegényed?

— Nincs!

— Hát akkor mi tszékenled
magad?

Kiváncsiság.

A tanár ur a ligetben lát egy
nagy póznát, amelyen fent egy
tábla van. Felmászik rá, hogy
a felírást elolvassa. Akkor látja,
hogy ez van ráírva: Vigyázat!
Frissen mázolvá!

Az esték ölen.

Gyötrött fejem nincs ki szeressen!
Csak volt anyámat ölelő esték
Csókolkak forró-lágyan.

Lilaszirmu nyárvégi esték
Elült s felvert melodiák
Életemet ma felkeresték.

Ujra gyermekül, újra lágyan
Anyámnak ringatnak az esték
S lelkem telik édes szavában.

S látom a régi udvarházban,
Ábrándis, kis iródiák
Anyja ölére hajlik lágyan.

S szívem! Lehuz a kin örvénye
S látom agam eldobva, — élve —
Egy idegen, rideg szobában.

Bánk Ede.

Bordal.

Nincs barátom, tán nem is lesz
Jobb a bornál,
Több a zenke mszázleánynál,
Ezer csóknál.

Ha bort iszom, feledem én
A világot.
Elfelejték hütlen kis lányt,
Al-barátot.

A bor engem sohse csalt meg,
Nem is félek;
Hü barátok leszünk már mi,
Amíg élek.

Huzzad cigány, tudhatod már
A nótámat;
Huzd, míg a bu a szivembül
Mind kiárad.

Akkor vagyok boldog ember,
Ha ihatom,
Ha magamat Isten ugyse' —
Ki mulatom.

Ha meghalok, a siromon
A virágot.
Minden este piros borral
Locsoljátok.

Ha meghalok mulatok én
Akkor is tán,
— Sohse lát még sirni az a
Hütlen kis lány!

Király Tibor.

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, ugy-
szinten **Fáyarokré**m és **Fáy-
szappan** békebeli minőség-
ben, valamint **Hajdusági**
bajuszpedrő fehér, barna
és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu“
gyógyszertárában
(Szinház mellett)

Nyelvtan.

Tanító: Mi az egyszerű
mondat?

Nebuló: Az csak olyan mon-
dat, a melyen nincs semmi
cifraság.

Bajos.

A: Barátom, valahányszor
korcsma előtt haladok el, min-
dig be kell térnem egy italra!

B: De hát ne menj el
korcsma előtt!

A: Igen ám! de két korcsma
között lakom!

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közölttekért az vállalja a felelősséget, aki elolvassa. :-:

▽▽▽▽

Mondja, kedves Névtelen Asszony, miért szokott velem oly mélyen szemézni a Simonyi úton? Kérdi egy barna, boglyas haju gazdász.

Mondja, kedves Fintha Laci, gazdász ur, ha még egyszer szerelmese lehetne, kinek szeretne? Kérdi, aki szeretné, ha őtet szeretné.

Mondja, kedves Nádházy Béni, hajduszováti főjegyző ur, elvállalja-e a közigazgatási tanfolyamon a modern közigazgatás előadói tisztét?

Mondja, kedves K. Ali gazdász ur, mióta mindennapos ön a Batthyány-utcában? Kérdi, aki kíváncsi.

Mondja kérem, kedves Barabás Samu, kabai ref. lelkész ur, azóta halogat a „piszok faj”-ról, mióta számít a szavazatukra?

Mondja, kedves Sólyom Antal, hajduböszörményi főjegyző ur, mikor fog megint dijhirközést rendezni a Cserebogár malmossal és mikor ismeri le, hogy mindkét vállát a földre nyomta a Cserebogár? Kérdi a megnem alakult Hadházi Gazdák Gözmalma r.-t. egyik aláírója.

Mondja, kedves Berek Gyuri, vagy ahogy tetszik, Hajduböszörményből, talán káprázot ta szeme, mikor azt a két fiatal lány olyan öregnek nézte? Kérdi egy szőke és egy barna kis lány.

Mondja, kedves Csuka Antal, kedvelen bizományos ur, Hajduszoboszlóról, kész van már a négy jelvényes fooballista trombita? Ha igen, miért nem fujja? Kérdi a pénzügyőri sapka

Mondj k, kedves Kovács Mihály és Radácsi József urak, Ujföldről, igaz, hogy azért nem nősülnek meg, mert félnek, hogy nagyon sok menyasszonyi kelengyét hoznak? Kérdi, akinek ezt mondták.

Mondja, kedves Tarr József ur, a Csapó kertből, gaz, hogy telefont fog a Késes utcára vezetetni, ahhoz a szőke kis lányhoz? Kérdi egy barna lány.

Mondja, kedves Bujdosó János ur, a Barcsai telepről, igaz, hogy 5, azaz ötezer koronát adna egy szépségversenyért, a tánciskolában, azért a szőke kis lányért? Kérdi egy barna lány.

Mondja, kedves Papp Gábor ur, a Téglás kertből, miért jön a Belleglőre megmosdani? Kérdi, aki nem menne.

Mondja, kedves Ujvári Bözsike kisasszony, a Belleglőről, még mindig szereti a kis libát otthon nevelni? — Kérdi egy barna fiu.

Mondja, kedves Jakab István, kereskedő-segéd ur, Kisvárdán, miért ijedt meg annyira, mikor Trotyi Ábris ráfogta a pipaszárat, hogy megszurja? Kérdi, akiben már a vér is megfűlt.

Mondja, kedves Ballai Ferenc, vaskereskedő-segéd ur, Kisvárdán, igaz-e az, hogy nőgyűlölő egylete alakít: — „Le a szerelemmel!” programmal? — Kérdi, aki nem hiszi.

Mondja, kedves Etuska, Szoboszlóról, miért kedveli ön jobban a cigányfiukat, mint a magyart? Kérdi, aki meztláb alszik.

Mondja, kedves Bagosi Péter ur, — a Belleglő 342. sz. alól, igaz, hogy van még egy jó kis üszője eladó? — Kérdik a hentes és a mészáros legények.

Mondja, kedves Gyarmothy Juliska, a kefégyárból, mióta haragban van a vol ideáljával, ugy-e, szeretne megbékölni? Kérdi egy érdekelt fél.

Mondja, kedves Ménes Rózsika, a kefégyárból, lemondott-e már a volt ideáljáról? Mert már mással sétál. — Kérdi egy ismerőse.

Mondja, kedves Házenörl Lajos ur, a MAV-tól, hány kilométer Debrecenhez Budapest? Kérdi egy kis lány.

Mondja, kedves Pálffy Sándor, a házi nyomdából, most is haragszik a volt ideáljára, amiért mással sétál? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Bencsik László, tizedes ur, ideáljának 24-én este tett szerelmi vallomása után nem kapott idegbajt? Kérdi egy szemtanu.

Mondja, kedves Bacsó Kálmán, szakaszvezető ur, a napokban miért volt olya nlehangolt? Talán nem azért a szép lányért? Kérdi egy ismerőse.

Mondja, kedves Hartstein Nándor, szentgyörgyi góliát ur, mikor csókolódzott össze utóljára Karacs Sándor népvézérrel?

Mondja, kedves kisujszállási ifjuság, miért nem terjesztik a Villámot? Talán, hogy a Villám lesújt? Kérdik a Villám-sujtottak.

Mondja, kedves Cs. Etuska kisasszony, Derecskéről, igaz, hogy még mindig számít a szalárdi szüretre elmenni, avval a szőkével? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves ifju Cseh Ferenc, Derecskéről, igaz, hogy a pisteklivel akar harcba szállni? Kérdi egy barátja.

Mondja, kedves Erzsike kisasszony a Varga kertből, igaz, hogy a husvéti ünnepet külföldön töltötte el? Kérdi, aki Derecskén töltötte el.

Mondja, kedves Einbeck, könyvkereskedő ur, Hajdunánásról, igaz az, hogy magát nagyon szeretik a nánaai lányok? Kérdik a lányok többen, kik nem hiszik.

Mondja kedves, miér térdeklis magát H. F. Hajduszoboszlórol, a IV. tizedből? Választ kér.

Mondja, kedves Szabó Lajos, viharos kalauz ur, hogy érzi magát mióta a bédéba jár? Kérdezi az, aki látta.

Mondja, kedves H. Bözsike, mikor találkozt utóljára Sz. L. urral? Kérdezi az, aki kíváncsi.

Mondja, kedves Szoboszlai Lajos kollega ur, Hajduszoboszlórol, miért jár olyan lesütött fejű?

Mondja, kedves Zsiga József ur, — Hajdunánásról, igaz, hogy maga, ha a lányokkal beszél, a zsebében hordja a szivét? Kérdezi egy kis leány.

Mondja, kedves Zsiros Mihály ur, gaz, hogy azt a két Böskét úgy elfeledte, hogy csak titokban gondolt rájuk? Kérdezi az imádójuk.

Mondja, kedves Fodor István ur, — igaz, hogy az iparos bálon maga volt a legszebb fiu? Kérdezik a lányok.

Mondja, kedves Böske, az Árpád-térről, melyik udvarlóját szereti jobban, a szőkét vagy a barnát? Kérdezi egy kíváncsi.

Mondja, aranyos Zelenák Pisti, Kisvárdáról, a Mária térről, igaz, hogy husvétra minden lánytól egy pár himes tojást csak azért kapott, hogy tanítsa őket zongorázni? Kérdezi, akit nem men tel meglocsolni.

Mondja, kedves Csont Bertalan ur, Kisvárdáról, igaz, hogy maga csak arra használja a napokat, hogy a lányokat hódítsa? Kérdezi, akit nem tud meghódítani.

Mondja, kedves Langer Nándor, — Kisvárdáról, miért lógott el kedden a hálból? Csak azért, hogy Viola nem volt ott? Hisz a viola még nem virít. Kérdezi a Nefelejts.

Mondja, kedves Károly Ferenc, Kisvárdáról, igaz, hogy fél a nyártól, mert akkor szokott villámlani? De ne féljen, nem veszélyes az! Szeretné megfogni a villámhárítót? Kérdezi a pettyes bluzos baba.

Mondja, édes Bözsike, Kisvárdáról, nagyon szoritott husvétra a pesti lakcipője? Kérdezi egy kíváncsi.

Mondja, ks Halász Lajos, fodrászsegéd ur, Kisvárdáról, miért nevezik magácskát a lányok duplának? Kérdezi egy fodrász.

Mondja, kedves Gyarmathy G. József ur, hogyan illik a jobb lábához az a football labda? Kérdezi egy ybal-lábos.

Mondják, kedves kis lányok, Ládányról, hogy izlik vasárnap este a vacsora, a délutáni korzó után? Kérdezik a verebek, a fa tetején.

Mondja, kedves Békés Lajos irnok ur Püspökladányból, husvét első napján este hova sietett olyan nagyon? A bal hóna alatt citra volt-e vagy hegedű? Nem tudtam kivenni. Kérdezi az, aki szeretné tudni.

Mondja, kedves Agárdi László, tüzőltő ur, biztosabb önnek a Szent Anna utcai randevuja, mint a Csapó utcai? Kérdezi, aki a Csapón várta.

Mondja, kedves Kardos ur, a Kut utcából, örökre virít az ön számára az a tüzes rózsa?

Mondják, kedves Mancsi és Böske, mikor találták meg a kapukulcsot? Kérdezi egy jó képű Pali gazdász.

Mondja, kedves Lovas Imre, cipészsegéd ur, az Erzsébet utcáról, igaz az, hogy a „Tót leány“ című szerepben lámpalázt kapott? Kérdezi a közönség.

Mondja, kedves vagy kedvetlen Lovas Imre ur, az Erzsébet utcáról, — hány százalékot kap az ujságkiadásért? Kérdezik a kíváncsiak.

SZIREK ANDRAS

elsőrendű uri- és egyenruha szabósa angolgyapjuszövetek iskolai és egyenruházati sapkákraktára

Szent Anna utca 1. szám

Telefon szám 509.

Sóstóhegyen.

Szölőtelep... az ég azurja kéklik...
És hajlonganak a rőt venyigék.
Dalos munkával ébred most a Telep,
Itt minden olyan megkapóan szép...

A szellő olvadó éneket penget...
A pacsirta is zengő dalt dalol.
S a kis posszáták éneket trillázva
Kerengenek a tar bokor alól...

Lent messzeségbe fut a rónaság...
Lenyomj abüszkén ekéje vasát:
Feszülő, erős, sok magyar tenyér...

Isten kezében készül a kenyér.
S a szőlő édes nektár tepegettet,
S diadal ül az áldott szeretet.

Ifj. Radványi Sándor.

Csibészek közt.

— Ültél már biciklin?
— Rajta nem, de érte igen.

Jó kilátás.

Uj lakó: Szeretnék egy csendes kis szobát, a hol senki sem háborgat!

Lakásadó asszony: Oh tessék csak ezt a szobát kivenni! Itt a szolgáló is csak minden két hétben takarít.

Biztos jel.

*Nagysága: Hát aztán van-e
nősülő szándéka az udvarlójának?*

*Mari: M r hogye? Hiszen
m r h rom — válópöre volt.*

Viszhangocskának.

Ó, mein liebe, Visszhangocska!
No, nem kell azért nagyon pirulni!...
Welches fräuleintől,
— Tudtál olyan rosszul tanulni?

b. b.

Olesóbb

készítményt sokan kínálnak a vevő-
közönségnek egyes üzletekben, de
jobbat s hatásában biztosabbat
senki sem nyújthat, mint a valódi

DIANA-
SÓSBORSZESZ,

o mely változatlan minőségben o
mindenütt kapható!

1 kis üveg ára 44 korona.

1 közep üveg ára 120 korona.

1 nagy üveg ára 240 korona.

Gyártja: a Diana Kereskedelmi R.T.
Budapest, V., Nádor-utca 30.

A halál birodalmában.

Vannak egyének, akik irtóznak a rémes dolgoktól és ne mbirják a borzalmas történetek olvasását. De az itt leírt dolgok megnyugtatóul szolgáljanak arra nézve, hogy csupán egy különös álomról van szó. Azonban ha mégis az olvasó azt veszi észre, az itt leírt rémes álmom első sorainál, hogy nem képes azt tovább olvasni, — azonnal hagyja abba és ez esetben legelőnyösebb lesz, ha alólról felfelé kezdi meg az olvasást, talán nem fog olyan rémesen hangzani.

Az ember életében vannak olyan időszakok, hogy folyton valami féltelmetes nehéz álmok gyötrik. Én ezeknek nehéz álmoknak semmiféleképpen nem tudom magyarázatát adni. Mert hiszen soha sem szoktam tele gyomorral lefeküdni, tekintettel a most uralkodó böjti napokra. Legjellemzőbb pedig az, hogy ezen iszonyu álmok az 1922. esztendő elejétől kezdve zaklatnak. De álmaimnak legborzalmasabbika, melyhez fogható még nem értem, itt következik. Már szinte előre félve a rémes álmoktól, egy szomorú böjt napon lefeküdtem és mindenféleképpen azon voltam, hogy mentül tovább ébren maradjak. De mégis egy vigyázatlan pillantásban nem voltam elég óvatos, elnyomott az álom. Majd hallom tompán, mintha a távolban harangoznának és úgy rémlett, mintha az a harangszó a templomi gyülekezőt hívná és én veszem a kalapomat, a botomat s megyek a templomba. — Szokásom ugyanis, hogy bot nélkül nem szoktam sehova sem járni, — mert hiszen az ember ne mis sejtetheti, hogy hol éri szerencsétlenség. Majdnem elkéstem. A templom már tele volt a hívők seregével, akik valami különös, földön tuli zsoldárt énekeltek.

Beérve a templomba, szépen leültem a gyülekezet közzé. Most tekintetem a papi emelvényre esett. De mi az? Nem mertem szemeimnek hinni. Irtózatossá látvány tárult elém, melynek láttára meghűlt bennem a

vér. A halál, egy eleven csont-halál ül azon a helyen, ahol rendes körülmények köz a pap szokott helyet foglalni. Sötét szemei üregéből a fenyegető borzalom réme vicsorgott reám.

Na, most kérem, tessék felébredni, ha lehet. És dacára minden elővigyázatosságomnak, hogy a botot elhozam magammal, minden reményem a porba hullott, hogy ő velem szembeálljak, ami nem is lett volna tanácsos.

Most a halál a szokásos templomi énekek végakkordjai elhangzása után, teljes méltóságában felemelkedett a szószékre. Halotti csend következett, minden arcon a borzalom és az iszonyat kifejezése tükröződik. Majd megszólalt. Hangja rettenetes volt. Ugy hatott, mint a temetőn át füttyülő, dermedtő fagyos szél sivi-tása.

— Meg fogom mondani, — szolt, kik fognak egy pár héten belül meghalni. Akinek a nevét szolítom, az álljon fel. És elképedve tapasztalom, hogy egyre-másra állnak fel azok az emberek, akiket a halál megnevezett, majd rémülettel hallom, — hogy az én nevem is szolította. Rettenetesen megborzadtam és mivel fölébredni most sem tudtam, hirtelen elbujtam a pad alá.

Most a halál másodszor is szolította a nevemet, de én annál keményebben ragaszkodtam a pad alá; majd harmadszor is elhangzott a nevem, aztán új nevek következtek, a mi által féltelmem is alább hagyott. De annál jobban megdlbentem am azon, hogy kinn a templom előtt állott már ugyanaz a halál s várt rám — aki elől elbujtam. Most meglátott és rettentő kaszáját rémesen villogtatva gyarló életem mécsese felett, hirtelen belém akasztotta. Majd még hirtelenebb módon egy temetőben éreztem magam s velem együtt elsüllyedt a halál a föld gyomrába, — aztán elvesztettem eszméletmet.

(Foly. köv.)

Wurst Jeremiás.

(Az új vallásalapító.)

Az aposolt ágyban találtam, iszonyu köpködés közepette.

Egyáltalában nem lepődött meg jövetelemem és amikor legelső sorban is köpködése végső okairól érdeklődtem — reszkető, prófétai hangon kezdett beszélni:

— Egy bűdös kurtacsot (cigaretta) szívtam el s mint jogalanyt, eme jogtárgy ingerle eme tetre.

Megnéztem a „bűdö skuracs“ eldobott végdarabját. Ez volt ráirva: **Hölgy.**

— Mi a véleménye apostolságodnak a hölgyekről? — kérdeztem hirtelen.

— Kérem, borzasztó! — Borzasztó rosszak, iszonyu bűdösek!

Az eredeti hölgyeket gondoltam, — jegyeztem meg mosolyogva.

Az apostol rettenetesen elkacagta magát

— Borzasztó ravas zember ön, — mendotta kedvesen megveregetve a vállamat.

A nőkről ugyan egyelőre nem nyilatkozhatom. Am, hogy még se menjen el innen riport nélkül... megirhatja, hogy a női sallangos cipőket és az össze-vissza hasított alju szoknyaikat ki nem állhatom.

Irja meg, hogy a tarka-barka nők kiábrándítólag hatnak lelkemre. Irja meg, hogy a nőknek meglehetősen rossz izlésük van.

Egyébként vallásom alapfeltétele: Szeresd a nőket, addig.... amíg pénzt nem kérnek tőled.

Megkináltam az apostolt egy finom szivarral s lehaladván a lépcsőn, — autómbe ülve elrohantam.

b. b.

Jó barátnök.

— *Mondd csak Irma, miért is vett el téged Jani?*

— *Miért? mert szeretett?*

— *Igazad lehet, mert szerelemből az emberek mindenre képesek!*

Vágy.

Bibir-piros alkony órán,
Amikor a nap leszáll,
Mikor harmatcsepptől csillog
Mint gyémánt, a rózsaszál;
Mikor édes-bus meséket
Regélget a mindenség,
Hozzad menni, elrepülni
Olyan nagyon szeretnék.

Mikor forró, titokzatos,
Nyughatatlan éjszakán,
A bokorban elrejtözve
Felzokog a csalogány,
Mikor bódítóan édes,
Virágillatos a lég:
Hozzad menni, elrepülni
Olyan nagyon szeretnék.

És amikor este felé
Megszólal az estharang,
Lelkemben is felcsendül egy
Rég' ne mhallott, édes hang..
Akkor támad égő vágyam
Tehozzad elrepülni, ..
Öleléssel, forró csókkal
Karjaidba borulni.

F. Ilonka.

Minden jókedvű ember
terjeszti a „Villám“-et.

Regény részletek.

Összeszedte: T. Zs. Barnáth.

...És tenyerét a gyomrára téve,
olyan savanyu arcot vágott, akár
egy ecetes üveg...

...megcsóválta a levegőben a fejét,
majd így szólt...

...s a gramofon egy Vagner darabot
játszott...s a finoman esztergályozott
hátsó lábaira ágaskodott...

...Nick Carter a mesterdetektív e
válságos pillanatban elordította magát
mint egy nőténytigris.. majd később
fölemelte a hangját mint egy akiobata...

„Meteor“ mozi.
Bocskai-tér 10.

1922. május 7-én, vasárnap:

HAUDINI

a bilincstörök királya, amerikai világláger

HOLDKOR

amerikai csoda burleszk.

Eladások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9 órákor. — Jegyelővétel d. e. 10 órákor —

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását
elvégezek. — Használt
kalapokból újakat
:: :: készítek. :: ::

Beliczay

kalapos, Piac-u 38.
a fő-posta mellett.

A megkárosult.

— Nézd azt az öreget odaát. A multkor ötvenezer forinttal csalt meg.

— Hogyan?

— Hát nem adta hozzám a lányát.

Falusi históriák.

Egy bucsuházi paraszt a városi kórházban feküdt, majd meggyógyulásakor hazabocsátották. Kibicegett a vonathoz, váltott egy harmadosztályu jegyet, azonban az áthuzatos diványok jobban megtetszettek neki, mint a fapadok, tehát a logika szabályai szerint II. osztályu kupéba szállt be és kényelmesen pipázott. Kis idő múlva belép a kalauz és kéri a jegyet, mire a mi emberünk oda nyújtja III. oátszlyu jegyét.

— Hisz maga nem ide való!
— rivall rá a kalauz.

— Nem, kirem szípen, én bucsuházi vagyok., — felel rá flegmával a paraszt.

A Duna kiöntött. A hivatalbeli emberek, mint az alispán, szolgabíró stb, a csendőrökkel egész nap ott voltak a töltésnél, hogy intézkedjenek. A töltésen volt egy kis gunyhó, melynek a tulajdonosa jó képü, szegény magyar paraszt volt. A víz már ki és befolyt a gunyhó füstös ablakán. Esteledett már, de a fent nevezett urak még mindig ott intézkedtek. Egyszerre csak gondol egyet a paraszt, odamegy hozzájuk és kalapját illedelmesen megemelve, így szólt:

— Mán jó lesz, ha a téns urak hazamennek, mert én szálást nem adhatok.

Kinek mi a nótája.

Ádám Böske (Kisvárdá):

Lakk a cipóm, sej-haj, Pesten lett csinálva.

Langer Nándor (Kisvárdá):

Beültettem a kertemet violával.

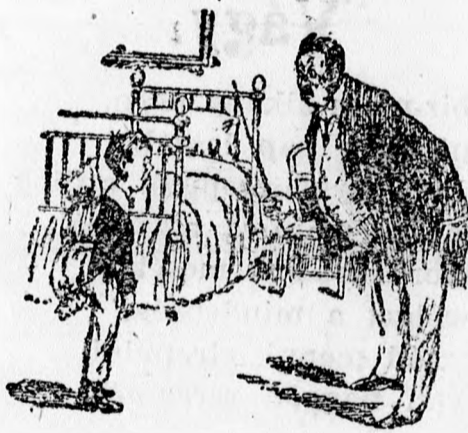
Tóth Lajos (Kisvárdá):

Elmentem én messze innen,
De a szívem visszahivott.

Vinceze Bandi (Kisvárdá):

Szabadság, szerelem, e kettő kell nekem.

Tévedés.

— Hallod tata, borzasztó gazdag ember lehet ez a Frise ur!

— Ki az flam?

— Hát fodrász! Minden borbélyüzlet az övé, hiszen mindegyiken az van kiírva: Frise ur — fodrász.

Falusi gyermek.

A tehenek jönnek a csordáról. János gazda fiával a nyitott kapunál áll, a tehenüket várván. Azonban a tehén, mint rendesen — ismét a szomszéd házba ment.

— Ides apám, — szólt a fiu,
— a pirók má' egest elvétette a házszámot.

Igazat mondott.

— Hány éves vagy fiam? — kérde a közbakától a tábornok.

— Huszonkettő.

— Mennyi ideje, hogy szolgálsz?

— Tizenkettő.

— Tizenkettő! Micsoda boldond beszéd ez?

— Igaz beszéd, — generális uram. Öt esztendeig szolgáltam mint libapásztor, kettőig, mint borju-csordás, háromig, mint csikós, két esztendő óta pedig, mint katona; mindössze tizenkettő.

Szerkesztői üzenetek.

Cigi. Verse elvesztette aktualitását, mert hisz most már elég meleg van és lombosodnak a fák a nagyerdőn.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Paplan-varrodamba

uj fehér vatta érkezett. Selyem, glott, kasmir paplanok kaphatók és megrendelhetőek. Pehely és gyapju paplanokat készítek. Alakítok, frissítek.

Ócska vattát, paplanokat veszek.

DEBRECENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.

33. SZAM ALATT.

Avárosházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy

o o válas:ték. o o